

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 215.

Tredie Session.

101ste Møde.

Løverdagen den 13de Marts.

(Forts.)

Schytte (forts.): Den høitærede Minister gjorde en Bemærkning om, at det ikke var saa faarligt for Møllerne, at Bevillinger tilstededes, thi Massen vilde ikke erholde saadanne Bevillinger. Det er ganske vist, at Massen har efter Loven Ret til at male, men det er de enkelte Næringsdrivende, som især gjøre Skade. Han udhøvede tidligere, at man uden Rets hjemmel vilde skære en Rem af de Næringsdrivendes Hud ved at give Møllerne denne Tidsfrist af 10 Aar, thi de vilde da ikke kunne faae Lov til at combinere deres Næringsdrift med Møllebrug. Jeg har tilstaaet, at der er en Collision her mellem Næringsbrugere og Møllerne, men jeg troer virkelig, at den Rem, man skærer af Møllernes Hud, er større end den, man skærer af de Næringsdrivendes (Jal), og vi staae i dette Tilfælde i den Stilling, at vi maae efter bedste Skjønnende, efter Samvittighed afgjøre, hvor det vil føles stærkest at skære Remmen, og da mener jeg, dette vil være Tilfældet hos Møllerne. For mit Vedkommende erkjender jeg suldkomment, at denne Collision har ligget mig meget paa Sinde; jeg erkjender, at det kan være utilfredsstillende for en entreprenant Mand, at han i den givne Tid ikke kan suldstændiggjøre sit Værk paa fordeeligste Maade; men jeg maa bemærke, at det er for ham kun en mindre Fordeel, men for Mølleren er det en Afgang i hans Næringsdrift, og man maa virkelig ikke gaae alt for let over, hvad det har at sige, at Folk blive angstelige for Udkomme og over Næringsstab. Vi have i den sidste Tid, ja i de sidste Dage flere sørgelige Exempler paa, at Folk ere arresterede og satte under criminel Til-

tale for Forbrydelse, de maae antages at være forledebede til af en sliq Frygt.

Indenrigsministeren: Naar den sidste Taler paaberaabte sig, at der har været eens Praxis i Kjøbstæderne og paa Landet, skal jeg blot dertil bemærke, at efter Consumtionens Ophævelse er det først at man har erkjendt, at man kunde anvende den almindelige Berettigelse for de større Næringsdrivende, navnlig for de større Branderieiere i Kjøbstæderne, til at erholde Bevillinger til Møllebrug, og disse Bevillinger blive dog, efterat hiin Lov udkom, kun meddeelte Næringsdrivende i Kjøbstæderne, hvis Anlæg vare saa betydelige, at man skjønnede, at det var naturligt at indrømme dem at formale de Producter, de selv brugte i deres Næringsdrift. Naar jeg har henvist til Massen, saa meente jeg Massen af Næringsbrugere, det langt overveiende Antal af Næringsbrugere; de mindre Næringsbrugere kunne vistnok ikke falde paa at gaae fra Møllerne og selv anlægge Møllebrug.

Orsted: Da jeg under denne Sags tidligere Behandling her i Thinget har udtalt mig bestemt mod denne Lov i dens Heelhed og jeg vedbliver denne min Mening, saa kunne de enkelte Forandringer, der ere foretagne af Folkethinget, ikke forekomme mig at have saa stor Vigtighed, som det maa skee forekomme Andre. Jeg maa imidlertid in specie erklære, at jeg maa stemme mod de Forandringer, som ere foretagne i § 2. Hvad den første Deel af den nye § 2 angaaer, da har den ærede Landstthingsmand for Falster (Stampe) gjort afskillige Bemærkninger til Fortolkning deraf, som, om de end maa skee ikke alle ville holde aldeles Prøve, dog vise, at der er en saa stor Uklarhed i den foreslaaede Bestemmelse, at jeg ikke troer, at man paa nogen Maade bør vedtage samme. Hvad det andet Membrum an-